

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.841 van 9 maart 2016
in de zaak A. 218.299/XIV-36.896**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Sylvie Micholt
 kantoor houdend te 8000 Brugge
 Maria van Bourgondiëlaan 7B
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 4 februari 2016, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 160.130 van 18 januari 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 10 februari 2016aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

In haar uiteenzetting betreffende het al dan niet voorhanden zijn vaneen daadwerkelijk rechtsmiddel gaatverzoekster voorbij aan de uitvoerige uiteenzetting in het bestreden arrest waarmee de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen haar grief heeftbeantwoord en waarin onder meer wordt gesteld dat, “[t]en einde in overeenstemming

te zijn met de eis van daadwerkelijkheid van een beroep in de zin van artikel 13 van het EVRM, [...] de Raad in het raam van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid [is] gehouden tot een onafhankelijk en zo nauwkeurig mogelijk onderzoek van elke verdedigbare grief op grond waarvan redenen bestaan om te geloven in een risico van behandeling die ingaat tegen een van de rechten gewaarborgd door het EVRM, zonder dat dit evenwel tot een positief resultaat moet leiden” en dat dit onderzoek zich in schorsingszaken kenmerkt door het *prima facie* karakter ervan dat inhoudt dat “indien de Raad bij dit onderzoek op het eerste gezicht vaststelt dat er redenen voorhanden zijn om aan te nemen dat deze grief ernstig is of dat er minstens twijfels zijn over het ernstig karakter ervan, hij in deze stand van het geding het aangevoerde middel als ernstig beschouwt”. Vervolgens gaat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uitgebreid in op de door verzoekster aangevoerde schending van artikel 8 van het EVRM en komt hij op gemotiveerde wijze tot de vaststelling dat een schending van die bepaling op het eerste gezicht niet wordt aangetoond. De omstandigheid dat in het bestreden arrest wordt besloten dat niet is voldaan aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel doet geen afbreuk aan de wettigheid van die motivering. Destelling dat in andere zaken een andere interpretatie zou zijn gegeven, kan geen afbreukdoen aan de wettigheid van hetthans bestreden arrest. In de mate dat verzoekster betoogt dat ook de cassatieberoepen bij de Raad van State geen effectieve rechtsmiddelen zijn in de zin van artikel 13 van het EVRM, zet zij haar grief niet nader uiteen. Het enige middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op negen maart tweeduizend zestien,
door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams